

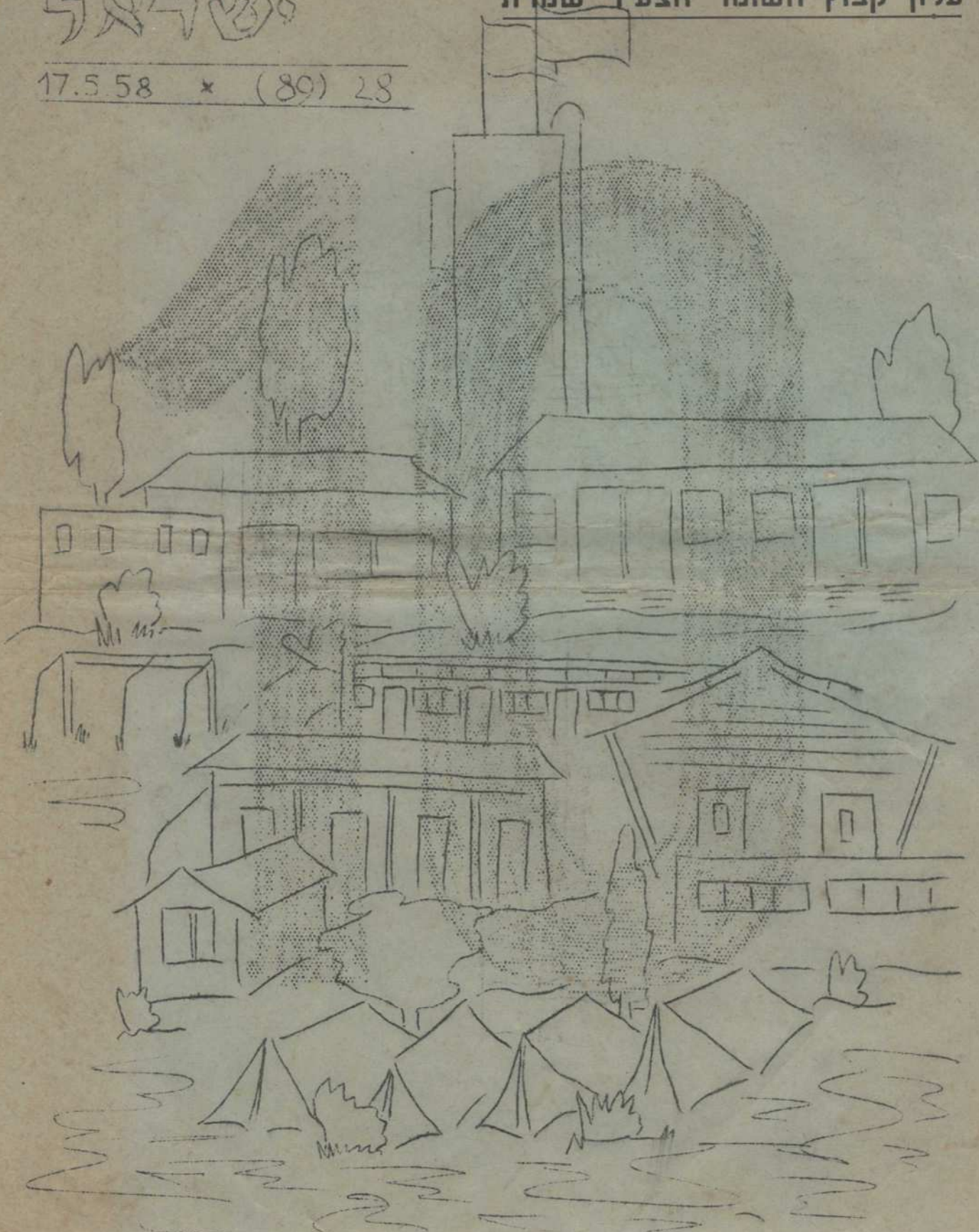

החיה

עלון קבוץ השומר הצעיר שמרת

17.5 58 * (89) 28

התקשרות

עצור לרגע קט...

טוב שהקולקטיב, מפעל חיים כשלנו, נוהג לחוג סיומי תקופות כחיינו. הוא נעצר לרגע קט, לשעות לילה ספורות - ומציץ אחורה, לפברת דרך שעבר אותה בפרץ זמן מסויים. הוא נזכר בפרטים הרבים, שמצטרפים למעשה גדול אחד ורואה הוא שעמלו, הימים האפורים הרבים - לא היה לשוא. הגה אנחנו, קמוץ שמרת. האם מרבים אנו להיזכר, האם משווים אנו את ביתינו - שראשיתו גבעה כמעט חשופה, מחולקת בשדרות ברו- שיה מאובקים - עם הישוב הכפרי הפורה, המתקדם ומתפתח של היום? הגבולות של החצר המתרחבת בלי הרף, הגידולים הטובים הכובשים את שדות הכור? לא, חשבון כזה עושים בני אדם רק בימים מיוחדים, בימי חג ומועד, בימי יוב- לות, ויום הולדת של המפעל - כמו לנו כעת.

היום הננו יכולים לכרך את הכרכה העתיקה, כרכת "שהחיינו, והגיענו לזמן הזה". כי יום שמחה הוא לנו; הן רואים אנו ברכה בעמלנו, ביחנו גדל ומתרחב, מספרנו מתרבה על ידי קליטה מתמדת, ילדינו גדלים ומתקדמים, מחבכים אנו את חברת הנוער השניה במסקנו ועוד היז נטויה, עודנו בתחילת הדרך. מכנים נוטפים לנו, הן מגורים - הן משקיים, מגדילים ומשכללים אנו את אמצעי הייצור בענפים; ואם גם לא כדהירה, כיאה לתקופת הסילים והירחים המלאכותיים, וכלווית קשיים גדולים כססחים כלכליים - מתקדמים אנו ומקדמים את חיינו הסיתופיים, משפרים ומסוירים את אורחותינו, מעלים את רמת חיינו.

עשר שנים ברו - וזה רחוק מאד וקרוב מאד כאחד - מאז יצאה מכונית פורד הישנה שלנו מחצר "גבעת שמיר" והגיעה לנקודה - נו החזשה המיועדת לנו בביבול, לתחנת הנסיונות. לבטח ראשון - ארץ זכה חלב ודבש, מרחביט עצומים. תודות אוקליפטוסים, מטעים וברמים ובכלל... המספר הקטן של חברינו כמעט אפס בשכילים הרבים המתפתלים של החווה הנס- יונית הגדולה. עד מהרה התגבר לנו מי לא זה המקום המתאים לפיתוח נקודה עצמאית, ביה קבוצי, ואך לזמן הזה הזמן שאנו מבוזזים עם כשחנו כהתנה הגדולה והעזובה שהוטל עלינו לישיבה האופן זמני.

בשנת 1950 חודש ניסן, עברו ראשוני חברינו להתיישב הצריפונים הראשונים, שהקימונו על הגבעה שלנו, כשלושה קולומטר צפונה מתחנת הנסיונות בנוף הנחמד שבין הרי הגליל באופק המזרחי וימם התכון המכחיל במערב. וכאן קם לנו בית, קן לצפורים שנדרו וכאו מרחקים לכנות חיים חדשים וללוים, אחרי כל הטלאות והצרות שפקדונו.

ואז החלה הבנייה הגדולה. בתחילה - הנסיעות הרבות מן התחנה וכאן ובחזרה (הלך יל חברים גר כאן והחלק השני עוד כהתנה) הובלת האוכל, המקלחת הדומנסית באוהל, חדר האוכל בחדר הקטן של הצריף הסודי הבלתי-מצופה. בניית הצריפים הסוודים, שהיו בעינינו כליל היופי והשלמות לפני החלה הרצפה והקירות לסיקו. חנוכת חדר האוכל החדש שהיה אז כל כך מרווח כשמנינו היה כ-100 חבר.

וכן בצד השני של הנקודה, הצד המסקי. הלולים הרא- שונים, הרפת, דיר הצאן, דיר העגלות, המחטן הגדול, המוסך והמבדה הנגרית מן האורות להיכל הנופתי והמגדל הגבוהה ברומה של הגבעה עם הכביש לצי- דו הנמשך עד הרפת, ששינה בצד אהת את המראה של המסק.

הנקודה השתנתה וכן השתנו יושביה. עם שינוי הנוף - חל שינוי גם ביושכיו. הרעינו הפנים, נוסף נסיון חיים ואיתו, במידה מסויימת, הבטחון ביכולתנו, סבלנותנו וסובלנותנו אל הזולת גברה עד בלי היכר. האם יתכן שאנחנו היינו אלה שבגלל השרה קטנה של משמעת בהחלטות פוחזות וקיצוניות (המאפיינות צעירים בלתי-מתפשרים) נקטנו בצעדים כה הריפים שבעיני "חבר דהיום" נראים לא ממשיים. על זוכרות אלה אפשר לק- רוא ביומנים של אותם הימים (ולת בטרך היחד של המגילות הגבוהות).

החולצה בצבע האקי, הסוודר הצבאי עם המכנסיים הקצ- רים היו כליל היופי בעינינו וכיום חברינו לובשים חולצות טטובוניות, לא לדבר על שינוי האופנה והטעם שחל אצל חברותינו. אכן "הצביון" השתנה.

התנועה

על ידינו

כרוב בני לעבוד ולסכם כמקצה את התפתחותנו כגידול וחינוך יל-
דינו. לפני עשר שנים בערך החלנו לצעוד את צעדי בראשית בשטח זה כשה-
קבוץ עדיין צעיר, חסר נסיון וכל התנאים האובייקטיביים הם אך בהתחלה.
לפני עוברת וחולפת שורה ארוכה של תמונות אשר מציגות שלב
שלב בהתפתחותו, בתמונות אלה עובר כאין חוט השני הקושר את העבר להווה.
כאשר אני נזכרת באיזו בתים רעועים וחסרי נוחיות התגוררו ילדינו הרא-
שונים ובאיזה אי-בטחון הגשנו להם את החינוך המשותף. המטפלות עבדו כל
כל הכשרה ובלי כל נסיון. כיום יש ויש מה לסכם וכמה להתפאר. ילדים גדים
ככתים מסודרים עם כל הנוחיות הדרושה, יש אפילו בנינים שהם ממש ארמו-
נות כפי שקרואים בפי ילדינו. יש לנו כבר חדר מחנכים אשר מרגיש מתחתיו
קרקע בטוחה. כמעט כל המטפלות בגיל הרך עברו קורסים והשתלמויות ואפשר
גם לראות את פני עבודתם ככל גיל וגיל. גם ההורים דבשו ידיעות בשטח
החינוך. השתקיים בקיץ קורס אינטנסיבי בשאלות החינוך השתתפו בו די
הרבה הורים. השתתפות ההורים בהשתלמות הזאת הייתה חשובה מאד להבנת נ-
פש הילד וגם למציאת שפה משותפת בין ההורים ובין המחנכים.
אני רוצה לעמוד בעיקר על ביקורי באחד השעורים של כיתה
"שלהבת". בישיבת הורים הועלתה הצעה על ידי צפורה שהורים יכולים לבקר
ככיתה בזמן הלימודים ולהכיר את הילדים בכיתה. ההצעה מצאה חן בעיני
ובהודמנות הראשונה השתתפתי בשעור. הייתה זאת התחלה נושא חדש. הופתעתי
מאד לטובה כי אנחנו מכירים את כיתה "שלהבת" בתקופה של פרעות יתרה
והוצפה מופרזת ועתה ראיתי לפני כאילו זאת לא כיתה "שלהבת" הידועה
אלה ילדים אחרים לגמרי. ישבו והקשיבו קשב רב לדברי צפורה ובהתלהבות
קלטו את התחלת הנושא. אחרי זה הודמנתי לראות אותם בעבודה עצמית. לא
אכזב מלהתודה שהילדים מצאו חשוכות לשאלות יותר קצרות ויותר קולעות
מאשר צצו במוחי באותו הרגע. טיילתי בכיתה בין השלחות, הי ידים ישבו
ועבדו בבטחון ובשלל לא התרגשו מנוכחותי. שוכנעתי שכאן מתחשל האדם ל-
עתיד, החופשי והמודע היודע לעמוד על שלו.
עתה עלי לסכם ולומר: עם בגיל הרך ישנן טפקות ופקפוקים על
דרכו של החינוך המשותף הרי בכיתות היסוד אנחנו כבר יכולים לראות
ולהנות מפרי החינוך המשותף. על כן תבוא הכרכה על ההצעה הזאת ואני
מציעה שכל ההורים יחפשו אפשרות להשתתף פעם בשעור ובדאי יהנו.

ר ב ק ה ל

(המשך מ-"עצור לרגע קט")

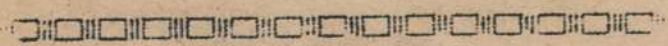
ובתי הילדים, הכיתות והגנים הנבנים מספרים כאלף עדים
על הדור השני העולה וצומח בלי משיט וממלה את חצרותינו.
ואנו בועדים לקראת העשור השני של קבוצנו, ששנותיו בשנות
מדינת ישראל.
אנו מאחלים לעצמנו שאת כיתתנו ימלאו אך שמחה ואושר והע-
שור הזה הבא עלינו לטובה לא יביש את קודמו.

א ה ו ג ה ***

(המשך מ-"ימי העשור הללו...")

היום איני יודע את פתרונה של בעיית המשק הישראלי. על זה עוד הייתי מת-
גבר, אבל אחרי שחזרנו מכוטי זיעה מהסיוור, התנדפנו גם הסכויים לחלואה.
יום אחד שוב הופיעה ועדה החברים עם שתי כורסאות מכרי-
אלו

ב פ ר ו ש ח ג ה ע ש ו ר .

בשנת העשור למפעלנו הקבוצי יסופר שוב בשפת המספרים על השיגור של הקבוצ. על אורות וצללים. צורת וסגנון החג לא תכנא הפעם את היש הגדול כדיאגרמות מאלפות ולא בתערוכות מהיבני עין ולב לכל אורח ומבקר הבא מקרוב או רחוק כפי שזה מקובל בתאריכי יובל. בכל זאת ודאי נמצא דרך להעלות זכרונות על מעשים קטנים או גדולים מהעבר שבאוותנו עליהם רבה. וגם דאגות שהסרידונו לא פעם ועברו. כסיכום הכל הצטרף לחשבון הגדול של היצירה.

בחוברת חג החומש סקרנו את תקופת "מסער לבנין" וצינינו את התחנות שבדרך. עכשיו הגיע הזמן לצרף עוד חמש שנות היים. רצוני לציין הפעם רק את החיוב. מאז חג החומש נשתנו פני הדברים. במקום הרבה דעות-"בוטר" ומעשי-"ילדות" באו דעות מיושבות יותר ומעשי-"בגרות". למדנו להעריך אחרת הרבה דברים וגם איש את רעהו.

השתרשה והעמיקה הרגשת הליכוד בין החברים. התרחב התא המספחתי עם הילדים שנולדו. היום נמצא "במדינת הילדים" את סולם הגילים עד גיל 10. נצבר נסיון רב ונקבעה מסורת חיובית טובה. למדנו להעריך את בית-הילדים וגם את גורם ההורים בחינוך המשותף.

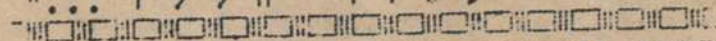
ימי החג משתדרים באופן טבעי בימי החולין במועדים הקבוע. פתרון העבודה בימי החג ובשבתות הסיר הרבה מתיחות ומשרה אורה טובה בביתנו. מפעל הנופש והבראה הפך למפעל חיוני לאיש העמל. מחסן כל-בו פותח הרבה בעיות קטנות בחיי יום-יום לשביעות רצון כולנו. מנהג המתנות וה"הפתעות" בהודמנויות שונות מעמיק את האהבה ההדדית שבין הכלל והפרט. רהוט קבוע ונאה מפאר מספר גדול מחדרינו ושיכון נוח עם סירותים הוקם אצלנו.

השנים עוברות והיצירה הקבוצית נעשית מורכבת יותר. הקבוצ שהיה פעם עץ רך הסתעף מאד. על כן ארשה לעצמי להביע משאלה אחת: שנוכל להקיף ולספק את כל צרכי החבר בתוך בית רחב זה וחובטת הרגשת הבית הקבוצית.

ר ב ק ה . ה .

ש מ ו א ל . ס .

י מ י ע ש ו ר ה ל ל ו . . .

לפני עשר נותרו כידוע דברים גדולים שלא היו זה 2000 שנה לפי-חות. בנוסדה המדינה, שוחרר הגליל המערבי, נוסד קבוצ שמרת וכו... הילטתי גם אני להצטרף לכל אותה התכונה הגדולה ולסאת לי אשה. בדרך כלל בני אדם לא שוכחים תאריך גורלי כזה, אבל אצלי זה קשור למעוררות כבידים בארצנו שאין כל אפשרות, הלילה, לשכוח יום זה.

אך לא על זה רציתי לספר. יחד עם אשתי, שתחיה עד מאה ועשרים, תופיעה גם ועדת החברים בהרכב מלא בפתח אוהלי כשבירם שרפרף יפה, מרובע מעץ לכן ורך כאופנת אותם הימים. נרגש במקצת הכנסתי אותו למרכז אוהלי ושם הוא עמד כל זמן שלא ביינו בבית. אם הגענו הביתה, היה אמנם צורך ל-הוציאו מחוסר מקום, אך זה לא הפריע, כי מי זה ישב בכלל בבית בימים אלה. במרוצת הזמן עברנו כמה פעמים דירה, השרפרף כמובן התנו. חלו שנויים רבים, בראש וראשונה בנו, אבל על אלה נעבור בשתיקה, כי הם בדרך כלל לא הוטיפו נוי. שונה היה גורלו של שרפרפנו. למדתי עליו את מלאכת הצבעות וכיום הוא מכוסה 4 שכבות צבע, קרט, ירוק, צהוב וחוט כהה. אם תרצו, הרי זה מוזיאון על 4 רגליים על התפתחות הסעם הקבוצי. כמובן שלא רק שנויים חיוביים חלו בו. איני יודע איך ומתי, אך שרפרפי החל לצלוע על שתי רגליו, עוד מזל שיש לו ארבע. נעשיתי אורח תכוף בנגרים והגענו עד לידי כך, שהנגרים נסו בבהלה כשראו אותי להתקרב.

פעם אירחתי בחדרי את מנהל אחד הבנקים. למזלי הרע התישב לו בדיוק על אותו שרפרף וחוך כדי נדנוד קל (תרתי משמע!) החל להסביר לי את בעיותיה הכלכליות של מדינת ישראל. ליבני פתוח לכל בעיותיה של מדי-נחנו הצעירה, אך במקרה זה שמעתי רק את רגלי השרפרף. המצב נעשה קריטי. הגידו בעצמכם, אפשר לאמר למנהל בנק: "אדוני, תפסיק להתנדנד, כי הבטא תחתך עלול להתמוטט כל בגע." הזמנתי אותו לסיור במשק, בחום הלוחט של יום שישי. וכך שרת שער

היומנים של קבוצת

...הימים כטרם קום המדינה.

(מתוך עלון מס' 2 מ-20/12/1947)

העלון הזה מופיע בתקופה קשה לישוב כולו וכתוכו גם קבוצנו. אחרי ההחלטה הגורלית של האו"ם על הקמת שתי המדינות כארץ ישראל המחולקת, מנסיים הכוחות הריאקציוניים של המזרח הקרוב, בהתייחס מעוניינים ישירים, לשים לאל את ביצוע ההחלטה והישוב העברי נכנס לעצם מעורבות ראות הדמים המתהוללים בכל רחבי הארץ.

במצב חדש זה הועמד גם קבוצנו בפני מבחן קשה. הועמדנו ככל האכזריות בפני מצב, שהרבה מחברינו עברו אותו ורצו לשכחו. אך אם לא ניתן לנו לשכוח ולהשקיע את מרצנו רק בכנייה ויצירה, יידעו נא כל זוממי המהומות שהיד האוונט במקום היטיב לאחוז גם כנגד. הקבוץ צריך להיענות לכל תביעה שתבוא. הוא יידע לעמוד כ- פרץ בכל מקום שיידרש לכן - בבית, באזורים מרוחקים, במקומות ע- בודה. לא ייקרו לנו קרבות, אם נקריב אותם למען זכותנו לחיים, למען כניית מולדת לאחינו באשר הם שם.

יחד עם זה צריך הקבוץ לשלוט שליטה גמורה על חייו היומ-יומיים. כל היכנס בליבנו בהלה, ספיקות, אי-בטחון! כימים קשים אלה מחשבה אחת תדריכנו: משנה מאמץ, משנה כח, הגברת הרצון ובהירות הדרך! לא להרתע בפני קשיים, לא להבהל בפני מכשולים! מטרותנו לגנות ולחיות בשלום עם שכנינו אך אם הוכ- רחנו ללחום - גם את זאת נעשה באותו מרץ וכאותו כשרון שהוכחנו כימי שלום!

פרטי-כל שיחת הקבוץ 27/4/1948

לביעה 5 חברים לעכו: ל. מציע שסידור עבודה יקבע 5 חברים. א. מציע לבחור בהגרלה. בהצבעה הוחלט לבחור בהגרלה. יוצאים: יהודה פ., אברהם ש., יעקב ט., צבי ל., מורדי.

שיחת קבוץ 25/4/48: החברה ר. מציעה הצעה אוריגינאלית: "להחליט באופן עקרוני לחת 5 חברים לעכו - אך התנועה תחליט מאיזה קבוץ להוציא אותם." ***

שיחת הקבוץ דנה על עזרה לחבר אשר הוצא מהקבוץ. כתוב: "הוחלט לעזור לו בפה מלא!" ***

ענייני התישבות: "מחר תצא משלחת למרחביה כדי לדון על מטרות מקום התישבות. האם זה רק מקום היאחזות או מקום התישבות ממש. בינתיים נשלח מחר כמה אנשים למקום לעזרה." ***

העברת המהנה לתחנה: אנחנו נפנה את המחנה (שמיר); יש הצעה שהגרעין יועבר לתחנה או לאחד הקבוצים בסביבה. מרכזי הענפים ומרכז המשק יקבעו עד יום רביעי תכנית להעברת הרכוש: מספר האנשים, האוטומובילים הדרושים, חומרים לאריזה וכו'. ***

תכנית להעברת הרכוש: חורבה גדולה+מסות ישנות+מוטורים, עצים, חורבה קטנה, מסגריה, נגריה - 1 אוטו; סולר, נפט ועצים - 1 אוטו; מכססה, בגדים מהחורבה וצריך סנדלריה - 1 אוטו; בית ילדים - 1 אוטו; אוהלים, עגלה, קולטיבטור - 1 אוטו; ליפס(מחסן) - 1 אוטו; רעפיה - אוטו

10

הבה נזכיר נשכחות... מדינת ישראל - הממילה הזמנית

הקריה, 10/12/48

למזכירות קבוץ היוצרים, שלום!

משרד החקלאות מתכוון להחזיר ולקיים כעכו את החחונה, כתכנית מחו-
דשת והודעתי על כך למוסדות המישיבים. - אני מקווה שדרככם בהתישבות
תפתח כיכולה וכתנאים מעודדים ולא תפגעו מעובדת תקופת המעבר כעכו.

א. ציולינג
שר החקלאות.

פרוס תקציב ההתישבות הראשון:

3/8/1948

500 לא"י	(1) הוצאות עליה על הקרקע, ציוד מסכת והעברת המחנה
" 2500	(2) סרקטור וכלים
" 300	(3) עגלה, כלים לבהמות וכלים שונים
" 200	(4) שתי בהמות עבודה
" 1000	(5) משק עזר לאספקה עצמית
" 800	(6) מכונת משא
" 700	(7) מלאי אספקה
ס"ה 6000 לא"י	

רענן וייץ
מזכיר המחלקה

הצעות לייש סופי של הקבוץ:

ניר-אייר, גבעת-אייר (על שם החבל אשר), עלות (ישוב קדמון צפוני
מעכו), אפק (ישוב קדמון דרומית מעכו), אמגד (על שם שופט ששפט ב-
סביבה זאת), עלות-הגליל או עלות אייר (צירופים חדשים), עמיקם -
(כתור ישוב ראשון אחרי קום המדינה)

טיכום העבודה לחס"ח (1948)
=====

עבודות חוץ	9956 י"ע	שרותים	6018 י"ע
ענפים	850	ימי שבת	
מפעלים	1427	(כולל כסחון)	
השקעות	1069	998 י"ע	3923
כלליות	2129	שבתות	4204

ס"ה ימי קיום 29579

מדיוני ועדת הכלכלה של קבוץ היוצרים ב-27 לאוקטובר 1947

* טכום הוצאות דמי הנסיעה אל מקומות העבודה שלנו מצביע על צורך
דחוף ברכישת טנדר אשר יוכל לצמצם במידה ניכרת את הוצ. הנסיעה
* תכניתנו לנצל את הכוחות המקצועיים של חברותינו על ידי הקמת
מחפרה לא התכטלה גם לאחר שנתקבלה תשובה שלילית מבית חרושת "אתא".
יש סיכוי שתכנית זאת תתגשם כצורה של מתפרה מר כזית
של הקבוץ הארצי.
* השכוע חזר חלק של חברינו לעבודה כנמל.
* שאלת שיתופנו ההדרגתי ברעפית שמיר טרם מצאה את פתרונה. נצטרך

בית שבת

וגרסונו בציטטות מן ההרצאה של אמר ובסיסמה "הילד אינו צעצוע". אם כבר מזכירים משפחות, כדאי לציין שכתקופת "הילד אינו צעצוע" עם החבר באמת לא שיחקו... והמסקנה שהיה ככה היה: ניגש חבר למזכיר דאז להודיע על עזיבתו. המזכיר לא הזמין אותו לברור, לא ניסה לשכנעו, גידו-לה מזו, לא שאלו על סיבת עזיבתו אך נתן לו את הקוראות האחרונות: עליו לגשת להנהלת החשבונות ולקבל כסף עזיבה בסך - 2 לא"י.

"אני מרגישה כי התהפך הגלגל, עלי לרסן אותך במקורת החברתית הקטלנית. כיום זה נאה לזכור את החיוב. אני נזכרת ברשמים הראשונים על העבודה, על המאמצים להקים משק חקלאי."

כן, על מנת להגשים את המשימה הנעלה ולא להיכשל נקטנו "קו" בענף הפלחה. אני חושב כי הרעיון היה ל-קוח מן העתונות האמריקאית: לפלחה התקבל חבר שמסלולו היה לפחות 80 קילו נטו וכעל רוחב כתפיים של 84 סנטימטרים בקירוב. אין להתפלא על כך, כי ידוע, שתנאי להצלחת הענף הוא הנושא, ואין לשער שבעל כתפיים צרות ישא בעול כבד כזה... על מנת לא ל-סלף את האמה יש להודות בכך, כי ה-שיטה הזאת לא הוכיחה את עצמה ורק עם שינוי הקו בפלחה יצאנו למרחב והקימונו משק חקלאי. "

"אפרים, הדבר אינו מוצא בעיני, לא יתכן ללגלג, רק אם בלעג גם למע-סינו אנו."

"נכון, ובכן, את חסאי אני מד-כיר היום. נבחרתי לחצרן. איש לא שא-לני האם יודע אני לרתום את באלק ולנסוע על עגלה. ואני, אמנם במבוכה, אך בבטחון למראית עין, נשעתי לתנו-בה נהרית להביא פרודוקטים. הגעתי כמזל טוב למקום. הסימסה היתה צרה מאד וארגזים רבים נערמו ליד הקיר. איני יודע בדיוק איך קרה הדבר, בקיצור, האשימוני כי באי-זהירותי שברתי מאתיים ביצים. ניסיתי לשכנעם כי הם האשמים, מי מערים ארגזים ב-סימסה צרה כזאת? כל טענותי לא הו-עילו, את קבוצתנו בסכום של X ל"י חייבו עבור מאתיים ביצים."

במשך מאתיים יום לאחר זה נאבקתי בכל ארוחת בוקר עם הביצה. היא לא היתה לי טעימה כילתר והיפשהו נעצרה בג-רוני. ביצה קשה בשום אופן לא הייתי מסוגל לבלוע וכך התרלתי לכיפה רכה. "

"אני חושבת, כי עלינו לסיים את השיחה. נאה לגמור במקורת עצמית"

"אל נא הצניעי, אין טעם כפחד לפני פטוס, ולפני דברי הערכה לרגל החג מותר לראות גם את ההשיגים. בשלב זה אנו כאמת מסוגלים לייצור בית לבאים, בית לילדינו ולהשלמות. אנחנו בכל זאת מקבלים את ההשלמה באופן אחר משקבלו אותנו כבואנו ל-כפר-מסריק... כמובן, אני אומר זאת רק פה בחדר, הרי הסכמנו שלא נעשה טובות ולא נתפאר בעברנו החלוצי."

"כן, אפרים, לא נספר על אוהלים על פרימוטים, על נמל, אבל על משהו בכל זאת כדאי לספר. ביום שהגענו לכפר מסריק הורגשה דאגה רכה מצד הקבוץ ומצד הגרעין שלנו כאחד. הכנסו אותנו ישר לבית הקרור"

"באמת, מרים, למה האירוניה? הרי זה היה בחורף, מכוונות הקרור לא פעלו, למי הפריע מחסן הקרור ובכלל לפי כל חוקי הפיזיקה אין קיים קור, יש חום בלבד. אינני אוהב מקורות יתרה, יש לראות את הגבינה האנטלית ולא את הנקעים בלבד. ה... אינך זוכ-רת את ההפתעה הנעימה בכניסתנו ל-בית הקרור. על השולחן הצנוע, כחורף צנצנת לכניה הכניסה יד דואגת אגו-דת ורדים סטגונית"

"באמת, אפרים, אינני מסכימה ל-הגזמות. הרי בעבור חמש דקות היתה ההפתעה נטולת אנונימיות. אלנה קון עברה על יד הדלת. מיד נגשנו אליה להודות לה על הפרחים, הרגשנו, כי היא היא עובדת הנוי הותיקה הפתיעתנו... ואילנה פתחה בקול רעמים: "סמבלים, אתם חושבים כי למענכם קטפתי ורדים כה נהדרים? היום יום גיוזום שיחים הוא, וחבל היה לזרוק אותם, בצנצנת יחזיקו עוד כמה ימים..."

"נו טוב, אלה הם דברים של מה-בכך, אך בשטח החינוך הצטיינו כבר אז. את זוכרת את ההרצאה הראשונה ששמענו בקבוץ היוצרים, בגבעת שמיר, על הני-שא: הילד אינו צעצוע. הפעילות החינו-בית הפתיעה אותי, הרי מספר ילדינו היה אז סך הכל חמש. פרטי ההרצאה לא היו לי נהירים די צרכם א) משום שה-שפה העברית גרמה לי לקשיים ב) מ-דום שלא הבינתי מי במלל העלה על דעתו שהילד הוא צעצוע. אך למחרת היום נפ-תרה החידה, עבדתי במטבח וה"שביץ" היה בלתי-רגיל א) -... שלא הייתי רגילה לעבודה כלל וכלל ב) משום שעוב די המטבח רצו להרוויח חצי שעה על מנת להספיק ולגשת ללולים של הילדים ולשחק אתם (יש להזכיר כי לאף אחד מעובדי המטבח לא היה ילד בין חמשת הפעוטות שבלוליה) ובאמת הספקנו ערכנו את השולחנות וניגשנו אל היל-לדים. אך לפהע פתאום הופיע את זועף

ל פ ל ו ג ה ג' ש ל ה ג ר ע י ן ע " ש

מ ו ר ד כ י א נ י ל ב י ן

כ ה ג י ע ם ל מ ו ל ד ת מ ג ו ל ת א ר ג נ ט י נ ה ו א ו ר ו ג ו א י

ו כ ה צ ט ר פ ם א ל ק ב ו צ נ ו :

שאו ברכת הקבוץ ואיחולים להשתרשות מהירה בארץ ובקבוץ ו

ל מ ר ט ה ו ח י י ם

כ ה ו ל ד ת

ע מ י

מ ז ל ט ו ב ו ש מ ע ב ר כ ו ת ו

* ריקה בכנסה לפעולה כמורה לעברית לגרעין החדש.

* יפה וטוטה נכחרו למחסנאיות בגדים

* הוזמן חנור אפיה "טופרגוז" עבור מסכה הילדים

* אושרה קנית מכונת הסרטה (16 מ"מ) במחיר - 50. ל"י

* הוחלט להציע את עקיבא לחבר הועד הפועל של הקבה"א

* החקיימה מטיבה נעימה ובמצב רוח טוב לקבלת פני הפלוגה ה-3

* קבלנו מענק - 2000. ל"י לזבל ירוק

* מכרנו כ-3 טון עופות במחיר 1,600 ל"י

* כוננים 300 מסר מדרכות חדשות כשיכון הדרומי.

* ביקרה אצלנו משלחת של אירגון מסקי המפרץ בעניני אספקה

* סיימנו ההנחת קו "8" של ישאטכסט באורך של 550 מסר ומחכים לבדי-קת הקו ע"י מומחי החברה.

* חכרי הפלוגה ה-3 הביאו לנו מנונת ע"י חברת השלוחה

קקבוצ

* עובדי הפלחה לקחו על עצמם את המשימה של עבודת חוץ על הקומ-ביין החדש אוליבר 40 ויש ל-ציין שהחברים אשר עבדו אתו לא הסבו עמל והכניסו ע"י עבודה זו עד היום למעלה מ-4000 ל"י!

* עקיבא נבחר לחבר ההנהלה החדשה של קבוצי השומר הצעיר.

* יורם נבחר למדריך הקבוצה החדשה של הנוער הערבי החלוצי

* אושרה השתלמות בחובשות לקסטה למשך 5 שבועות עם בחינות גמר

* הוחלט לקנות מקרר חשמלי לבית החינוכות.

* הוחלט לקנות אופנוע חדש לשדש

...ואלה הישגי חברות הנוער

צמיחת הארציים של חברות הנוער של הקבוץ הארצי:

ויי

הסתדרות השומר הצעיר בישראל.
לחברת הנוער "צור" שמרת - פרט שלישי בחטיבת "עין נטפים"
בעד הופעה מצטיינת בצופיות.
מחנה ארצי ה'

לחברת הנוער "צור" שמרת - פרט ראשון בחטיבת "עין נטפים"
בעד הופעה מצטיינת בתערוכה
מחנה ארצי ה'

לחברת הנוער "כפירים" - פרט שני
בעד הופעה מצטיינת בכתב החטיבה
מחנה ארצי ו'

לחברת הנוער "צור" שמרת - פרט שלישי
בעד הופעה מצטיינת בתערוכה
מחנה ארצי ו'

לחברת הנוער "צור" שמרת - פרט שני
בעד הופעה מצטיינת בהידוך על התנועה
מחנה ארצי ו'

לחברת הנוער "צור" שמרת - פרט שני בחטיבה
בעד הופעה מצטיינת בתחרויות ספורט
מחנה ארצי ו'

חברת הנוער "יחדיו" - שמרת - השתתפה בתחרות ספורט בית והשיגה
מקום שלישי באסלטיקה קלה
מקום שני במחניים
מחנה ארצי ז'

יום הילד - יום עליית הנוער - חברת הנוער משמרת
הצטיינה בהופעה בחלנית אמנותית
עליית הנועה 23/3/53

חברת הנוער "צאלים" שמרת - השתתפה בפעולות צופיות
לזכותה מקום ראשון בחטיבה
המחנה הארצי ה-8

חברת הנוער "צאלים שמרת" - השתתפה בתערוכה במחנה ארצי
לזכותה מקום שלישי
המחנה הארצי ה-8

חברת הנוער "צאלים" שמרת - בעד הופעה אמנותית - מקום שלישי
בפעולות אמנותיות - מקום שלישי
באסלטיקה קלה - מקום שני
המחנה הארצי ה-8
